

4 MÓZES 21-28. FEJEZET

Izrael gyermekei ekkor már kb. 39 éve vándoroltak a pusztában, és most az Igéret földje felé indulnak el: Mirjam, Áron és a legtöbben, akik Egyiptomból kijöttek már mind meghaltak. Emlékeztek arra, hogy Edómot körbe kellett járják, és most már az Igéret földjének keleti oldaláról közelítik meg azt: Galilea és a Golán fensík környékéről a Holt-tenger magasságában. Itt találkoznak majd a moábiakkal és a emóriakkal, akik Edómtól északra laktak.

Amikor meghallotta a kánaáni Arád királya, aki a Délvidéken lakott, hogy odaért Izráel az atárimi úton, megtámadta Izráelt, és foglyokat ejtett közülük.

Ekkor fogadalmat tett Izráel az ÚRnak, és ezt mondta: Ha egyszer kezembe adod ezt a népet, mindenestül kiirtom városait.

Az ÚR meghallotta Izráel szavát, kezébe adta ezeket a kánaániakat, és Izráel mindenestül kiirtotta őket és városaikat. Ezért nevezték el azt a helyet Hormának.

Majd elindultak a Hór-hegytől a Vörös-tenger felé, hogy megkerüljék Edóm országát. De útközben elfogyott a nép türelme,

Nehéz út lehetett, mert nagyon hosszan kellett megkerüljék Edómot.

és így beszélt a nép Isten és Mózes ellen: Miért hoztatok el bennünket Egyiptomból? Azért, hogy meghaljunk a pusztában? Hiszen nincs kenyér és nincs víz, szívből utáljuk ezt a hitvány eledelt.

Ismét elkezdtek Isten ellen panaszkodni. Minden élethelyzetben vannak olyan dolgok, ami ellen panaszkodni lehetne. Ugyanakkor, minden időben találhatsz olyan dolgokat az életedben, amelyekért hálás lehetsz. Vannak, akik minden helyzetben azt keresik, hogy miért panaszkodhassanak, és vannak olyanok, akik pedig azt keresik, hogy miért adhatnak hálát. Másszóval, egyesek az élet jó oldalát, mások pedig a rossz oldalát látják meg.

Egy idő után ez meghatározó jellemvonása lesz egy ember életének. Isten akarata az, hogy ez a jellemvonás a hálaadás legyen: „Adjatok hálát mindenben, mert ez az Isten akarata rátok nézve Jézus Krisztusban.” Isten azt akarja, hogy hálaadó életet éljél, és értékeld azt, amit Ő érted tett.

Valóban a manna egy idő után nagyon unalmassá válhatott, de ugyanakkor hihetetlenül egészséges és tápláló étel volt, hisz minden vitamin, ásványi só benne volt, amire szükségük volt. Kitűnő étel, az angyalok eledele volt a zsoltárok szerint, de az emberek mégis a panaszkodást választották a hálaadás helyett.

Ezért mérgeskígyókat küldött az ÚR a népre, és azok megmárták a népet, úgyhogy sok izráeli meghalt. Ekkor odament a nép Mózeshez, és ezt mondta: Vétkeztiünk, mert az ÚR ellen és ellened szóltunk.

Az emberek rájöttek, hogy bűnt követtek el, és megvallották vétkeiket. Ez nagyon fontos, mert a Biblia azt mondja, hogy „aki megpróbálja eltakarni a bűneit, az elbukik, de aki megvallja, annak megbocsájtatik.” Ha megpróbálsz eltakarni vagy letagadni, Isten nem tud segíteni rajtad, „de ha megvalljuk bűneinket, akkor hű és igaz Ő, hogy megbocsásson, és megtisztítson minden bűnünktől.”

Vannak esetek, amikor emberek megvallanak bűnöket, de nem teljes szívből. A fáraó is azt mondta, hogy „vétkeztem az Úr ellen”, de aztán ismét visszatért, és elkövette ugyanazt a dolgot.

Ekkor odament a nép Mózeshez, és ezt mondta: Vétkezünk, mert az ÚR ellen és ellened szóltunk. Imádkozz az ÚRhoz, hogy távolítsa el rólunk a kígyókat! És imádkozott Mózes a népért. Az ÚR pedig ezt mondta Mózesnek: Csinálj egy rézkígyót, és tűzd rá egy póznára. Mindenki, akit megmart a kígyó, életben marad, ha föltekint arra.

Isten megadta a lehetőséget, hogy válasszanak az élet és a halál között. Az életben maradás egyszerű, mert csak rá kellett tekinteni az oszlopra tűzött rézkígyóra és meggyógyultak. Meghalni is nagyon egyszerű volt, csak annyit kell tenni, hogy ne nézzenek a rézkígyóra. Egyszer valaki megkérdezte, hogy mit kell tegyek ahhoz, hogy elvessek?” „Semmit, csak élj úgy, ahogy eddig, tedd azt, amit eddig, és el fogsz veszni.”

„Mit kell tegyek a szabadulásért, az üdvösségért?” „Csak annyit, hogy hitben tekints Jézus Krisztusra.” Az üdvösség nagyon egyszerű.

Mózes tehát csinált egy rézkígyót, és föltűzte egy póznára. Ha azután megmart valakit a kígyó, és föltekintett a rézkígyóra, életben maradt.

Ezáltal Isten egy nagyon érdekes előképet mutatott be Jézus Krisztusról. A kígyó mindig a bűn jelképe, hisz a Sátán is kígyó formában jött el az Édenkertbe. A réz pedig az ítélet szimbóluma. Ők bevallották a bűneiket, és a póznára feltűzött réz azt jelentette, hogy a bűneik megítéltettek. Ha rátekintesz arra a helyre, ahol megítéltettek a bűneid, a rézkígyóra, akkor meggyógyulsz.

A rézkígyót hosszú időn keresztül megtartották, és később, Hezekiás király idejében, az emberek ezt a rézkígyót imádták, bálványá változtatták és hozzá imádkoztak. Mire utal az, ha valaki egy bálványt kezd imádni?

Először is azt jelenti, hogy elvesztette kapcsolatát az Élő Istennel, és ezért szüksége van arra, hogy valami olyan dologra tekintsen, ami emlékezteti őt az Isten jelenlétére.

Másodszor pedig azt is jelenti, hogy vágyodom az után, amit elvesztettem: vágyom az Istennel való értelmes kapcsolatra, és ezért veszem körül magam mindenféle emlékeztetővel, amelyek Isten jelenlétére emlékeztethetnek.

Amikor Hezekiást királlyá választották, megfogta a rézkígyót, amelyet még Mózes idejében csináltak, és darabokra törte, mert az emberek előtte leborultak, és imádták azt.

Összetörte, és Nehustánnak nevezte, ami azt jelenti, hogy „réz darab”. Ez nem egy Isten, csak egy darab réz!

Tragikus dolog, ha az emberek egy épületet, vagy különböző dolgokat kezdenek imádni. Egyik gyülekezetünkben felújítási munkákat végeztünk, és úgy döntöttünk, hogy új pulpítust csináltatunk. Jött egy asszony, és azt mondta: „Smith testvér, csak nem akarsz lecserélni azt a pulpítust, hiszen ezt egy előző drága testvér csinálta, és olyan sok felkent prédikációt hallottunk már onnan, hogy szörnyű lenne, ha ezt a pulpítust lecserélnénk!”

Az emberek azért ragaszkodnak a dolgokhoz, mert elvesztették az Élő Isten jelenlétének tudatát az életünkben. Az a pulpitus és az egész környezete csúnya volt, és szerettük volna az egészet felújítani. Végül készítettem egy új pulpítust a régi köré, de amikor a hölgy meglátta, majdnem szívrohamot kapott. Odarohant hozzám, a szemei villogtak, és elkezdett kiabálni. Én gyorsan odavontam őt a pulpitus másik feléhez, megmutattam neki, a régi, csúnya pulpítust, és ő megnyugodott. De az is csak egy nehustán volt, csak egy fadarab. Nincs benne semmi szentség, csak egy csúnya, régi bútordarab.

Az emberek buta dolgokhoz ragaszkodnak: itt fogadtam be Jézust, nem lehet megváltoztatni az az épületet. Amikor még a kisebb épületünkben voltunk, és kezdtük már kinőni, akkor egy nagy cirkuszi sátrat állítottuk fel, és amikor az emberek meglátták, azt mondták, hogy „remélem, nem fogjuk elveszíteni ezt a jóleső melegséget, amikor a sátorba költözünk.” Két év múlva felépült az új épület, és ekkor pedig azt kezdték mondogatni: „ remélem, hogy nem veszítjük el ezt a sátori jóleső meleg érzést, amikor beköltözünk az épületbe”.

Úgy mondták mindezt, mintha egy épület, vagy a sátor adná az érzéseket. A jóleső melegség Jézus Krisztus szeretetéből ered, amely dolgozik a szívünkben és az életünkben. Találkozhatunk a füves parkban, vagy a tengerparton, akárhol, és a jóleső meleg érzés ott lesz, mert az érzés nem az épületben, a bútorzatban, hanem Isten gyermekeinek szívében van. Szomorú, amikor az emberek elveszítik Isten tudatosságukat, vagy azt egy hellyel, egy épülettel, egy tárggyal vagy egy rézkígyóval teszik egyenlővé.

Hezekiás nagyon bölcsen cselekedett, amikor összetörte a rézkígyót. A milánói Szent András katedrálisban meg lehet tekinteni az összeragasztott rézkígyót, és az emberek továbbra is odamennek imádkozni, csókolgatják az üvegkeretet, amely körbeveszi. Az általuk elmondott történet szerint valaki összeszedte a rézkígyó darabjait, és miután összeragasztották, kiállították ide. Nehustán!

Jézus az Újtestamentumban beszél a póznára erősített rézkígyó valódi jelentéséről.

Volt a farizeusok között egy Nikodémus nevű ember, a zsidók egyik vezető embere.

Ő egy éjjel elment Jézushoz, és így szólt hozzá: „Mester, tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítóul, mert senki sem képes megtenni azokat a jeleket, amelyeket te teszel, hacsak nincs vele az Isten.”

Jézus így válaszolt: „Bizony, bizony, mondom néked: ha valaki nem születik újonnan, nem láthatja meg az Isten országát.”

Nikodémus ezt kérdezte tőle: „Hogyan születhetik az ember, amikor vén? Bemehet anyja méhébe és megszülethetik ismét?”

Jézus így felelt: „Bizony, bizony, mondom néked, ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába.

Ami testtől született, test az, és ami Lélektől született, lélek az.

Ne csodálkozz, hogy ezt mondtam neked: Újonnan kell születnetek.

A szél arra fúj, amerre akar; hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön, és hova megy: így van mindenki, aki a Lélektől született.”

Nikodémus megkérdezte tőle: „Hogyan történhet meg mindez?”

...

Mert nem ment fel a mennybe senki, csak az, aki a mennyből szállt le, az Emberfia.

És ahogyan Mózes felemelte a kígyót a pusztában, úgy kell az Emberfiának is felemeltetnie, hogy aki hisz, annak örök élete legyen őbenne.

Azáltal, hogy Jézus Krisztus keresztyére tekintünk, és meglátjuk, hogy ott Isten megítélte a bűnünket, és Jézus elhordozta a bűnünk ítéletét, mert Isten mindnyájunk bűnét Őrá vetette, és a kereszten Isten megítélte a világ bűneit. Mi mindnyájan a bűn miatt halunk meg, és ahhoz, hogy élhessünk, csak egyetlen dogot kell tegyünk: Jézus Krisztus keresztyére kell tekintsünk, ahol megláthatjuk, hogy Isten megítélte a bűneinket, és hinnünk kell Őbenne.

A pusztai rézkígyó pedig a bűn kereszten való megítélésére mutatott előre.

A 14.-ik vers:

Ezért van szó az ÚR harcainak könyvében Váhébról Szúfában, a völgyekről, az Arnónról,

Ez a könyv bizonyára elveszett, de nagyon érdekes, hogy az Úrnak harcai voltak.

a völgyek lejtőiről, amelyek Ár városa felé húzódnak, és elérik Móáb határát.

Onnan Beérbe mentek. Ott van az a kút, amelynél ezt mondta az ÚR Mózesnek: Gyűjtsd össze a népet, mert vizet adok neki.

Ekkor énekelte Izráel ezt a dalt: Buzogj föl, kút, zengjétek dalát!

Kút, fejedelmek ásták, nép vezérei vájták kormánypálcájukkal, vezérbotjaikkal, pusztá ajándékát.

Mattánából Nahaliélba mentek, Nahaliélból pedig Bámótba.

Bámótból Gajba mentek, amely Móáb mezején van a Piszga csúcsánál, mely a sivatagra néz.

Ekkor követeket küldött Izráel Szíhónhoz, az emóriak királyához, ezzel az üzenettel:

Szeretnék átvonulni országodon! Nem térünk le sem szántóföldre, sem szőlőbe, kútvizet sem iszunk. A király útján megyünk, amíg átvonulunk területeden.

De nem engedte meg Szíhón Izráelnek, hogy átvonuljon területén, hanem összegyűjtötte Szíhón egész hadinépét, kivonult Izráel ellen a pusztába, és Jahacba érve megütközött Izráellel.

De Izráel kardélre hányta őket, és birtokba vette az országot az Arnóntól a Jabbókig, az ammóni határig, mert meg volt erősítve az ammóniak határa.

Ez a terület a Galileai-tengertől keletre, Moábtól északra volt, a Jabbók pedig galileának a déli határán lép be az ország területére. A mai térképen ez a Golán-fennsík Izraeli része. Ez később Ruben és Gád törzsének területe lesz, a Jordán keleti felén.

Elfoglalta Izráel mindazokat a városokat, és letelepedett Izráel az emóriak városaiban, Hesbónban is, meg a hozzá tartozó falvakban.

...

Azután megfordultak, és Básán felé vonultak. De kivonult ellenük Óg, Básán királya egész hadinépével, hogy megütközzék velük Edreiben.

Akkor ezt mondta az ÚR Mózesnek: Ne félj tőle, mert kezedbe adom őt egész hadinépével és országával együtt. Úgy bánj el vele, ahogyan elbántál Szíhónnal, az emóriak királyával, aki Hesbónban lakott.

És úgy megverték őt fiaival és egész hadinépével együtt, hogy senki sem tudott elmenekülni közülük. Az országot pedig birtokba vették.

Azután elindultak Izráel fiai, és tábort ütöttek Móáb síkságán, a Jordánon túl, Jerikóval szemben.

Bálák, Cippór fia látta mindazt, amit Izráel véghezvitt az emóriakkal.

Móáb nagyon megrémült a néptől, mert sokan voltak, és megrettent Móáb Izráel fiaiától.

Ezért ezt mondta Móáb népe Midján véneinek: Ez a tömeg úgy lelepel körülöttünk mindent, ahogyan a marha lelelegi a zöld mezőt. Abban az időben Bálák, Cippór fia volt Móáb királya.

Követeket küldött Bálámhoz, Beór fiához az Eufrátesz mellett levő Petórba, honfitársainak a földjére, hogy hívják meg és ezt mondják neki: Íme egy nép jött ki Egyiptomból, és már ellepte a föld színét, és velem szemben telepedett le.

Ezért jöjj el, átkozd meg ezt a népet, mert erősebb nálam. Talán akkor meg tudom verni, és kiűzöm az országból. Jól tudom, hogy akit te megáldasz, áldott lesz, és akit te megátkozol, átkozott lesz.

Elmentek tehát Móáb és Midján vénei, és náluk volt a varázslás díja. Megérkezve Bálámhoz, elmondták neki Bálák üzenetét.

Ő ezt felelte nekik: Maradjatok itt éjszakára, és én beszámolok nektek arról, hogy mit mondott nekem az ÚR. Móáb vezető emberei ott maradtak Bálámnál.

Isten pedig eljött Bálámhoz, és ezt mondta: Miféle férfiak vannak nálad?

Bálám ezt felelte Istennek: Bálák, Cippór fia, Móáb királya ezt üzenete nekem:

Egy nép jött ki Egyiptomból, és ellepte a föld színét. Jöjj tehát és rontsd meg azt, talán akkor meg tudok vele küzdeni, és ki tudom űzni.

De Isten ezt mondta Bálámnak: Ne menj el velük, ne átkozd meg azt a népet, mert áldott az.

Ez volt Isten egyértelmű egyenes válasza.

Bálám nagyon érdekes, hogy figura. Egyértelműen az derül ki, hogy Isten prófétája volt, annak ellenére, hogy nem izraeli volt. De Isten valóban szólt hozzá, és az Ószövetség legfigyelemreméltóbb próféciai közül több is Bálámon keresztül hangzott el. Ki volt ő? Hogyan tudott ilyen különleges módon kapcsolódni Istenhez? Nem tudom.

Úgy tűnik, hogy szokása és ereje volt, hogy megátkozza az embereket, népeket, és a király is ezt kérte tőle. A király ajándékot küldött a prófétának, hogy átkozza meg az izraelieket. Az Úr pedig azt mondta Bálámnak, hogy ne átkozza meg őket.

Fölkelt tehát Bálám reggel, és ezt mondta Bálák vezető embereinek: Menjete vissza országotokba, mert nem engedi meg az ÚR, hogy veletek menjek.

Móáb vezető emberei fölkeltek, visszamentek Bálákhoz és azt mondták: Nem jött el velünk Bálám.

Akkor még több és azoknál tekintélyesebb vezető embert küldött Bálák.

Ezek megérkeztek Bálámhoz, és ezt mondták neki: Így szól Bálák, Cippór fia: Ne vonakodj eljönni hozzám!

Igen gazdagon megjutalmazlak, és megteszek mindent, amit mondasz nekem. Csak jöjj el és rontsd meg ezt a népet.

De Bálám ezt felelte Bálák szolgáinak: Ha nekem adja Bálák a házát tele ezüsttel és arannyal, akkor sem szeghetem meg Istenemnek, az ÚRnak a parancsát, és nem tehetek ellene egyáltalán semmit.

De azért maradjatok csak itt ti is ezen az éjszakán, hogy megtudjam, akar-e még valamit beszélni az ÚR?

El tudom képzelni, hogy ezen az éjszakán Bálám nagyon kérlelte az Urat, mert nagy jutalmakat látott a szeme előtt. Azért gondolom ezt, mert az Úr engedélyt adott neki arra, hogy elmenjen, de mégis, amikor elment, akkor az nem Isten akarata volt.

Azt hiszem, hogy mi magunk is beléphetünk arra a szürke területre, amit Isten beleegyező akaratának neveznek: Isten megengedi hogy ezt tedd, de nem ez az Ő elsőszámú akarata számodra. Szerintem bárki megtalálhatja Isten közvetlen akaratát az életére vonatkozóan, de ezen kívül van egy olyan terület is, amelyre Isten engedélyt ad, de nem az az Ő közvetlen akarata, nem örül annyira annak, ha azt választod.

Mivel azonban kitartottál, imádkoztál, kérlelted, erőlködtél, ezért egyszer csak azt mondja, hogy jól van, nem bánom, legyen, ahogy akarsz. Ez így van a gyerekekkel is gyakran, hogy nem akarsz megengedni nekik valamit, de addig nyaggatnak és kérlelnek, hogy végül beadod a derekad, mert már elegend van abból, hogy a panaszukat halgasd.

Isten eljött Bálámhoz éjjel, és ezt mondta neki: Ha azért jöttek ezek a férfiak, hogy elhívjanak téged, kelj föl, menj el velük, de csak azt tedd, amit én parancsolok neked.

Fölkelt tehát Bálám reggel, megnyergelte a szamarát és elment Móáb vezető embereivel.

Isten azonban haragra gerjedt, amikor elment Bálám.

Először megmondta Isten neki, hogy mi a közvetlen akarata: „Ne menj el velük!” De ő egy olyan területre került, amit ugyan megengedett végül Isten, de megharagudott rá azért, hogy ezt választotta, mert elhagyta Isten akaratának középpontját. Ezért aztán mindenféle bajba keveredett.

Ezért odaállt az ÚR angyala az útra, hogy feltartóztassa. Ő a szamarán ügetett, és vele volt két szolgálja is.

De a szamár meglátta az ÚR angyalát, ahogyan ott állt az úton kivont karddal a kezében, és letért a szamár az útról, és a mezőre ment. Bálám ütni kezdte a szamarat, hogy visszaterelje az útra.

Azután odaállt az ÚR angyala a szőlők között egy mély útra, ahol innen is, onnan is fal volt.

Amikor meglátta a szamár az ÚR angyalát, odalapult a kőfalhoz, és Bálám lábát is a falhoz lapította. Ekkor újból megverte.

Az ÚR angyala továbbment, és ismét megállt egy szoros helyen, ahol nem lehetett kitérni sem jobbra, sem balra.

Amikor meglátta a szamár az ÚR angyalát, lefeküdt Bálám alatt. Ekkor haragra gerjedt Bálám, és ütni kezdte botjával a szamarat.

De az ÚR beszédre nyitotta a szamár száját

Számomra nagyon érdekes, hogy egyes emberek milyen nagyon büszkék arra, hogy Isten rajtuk keresztül beszélt. Mintha valami nagyon különlegesek lennének. Látszik, hogy Isten még ma is beszél „szamarakon” keresztül.

De az ÚR beszédre nyitotta a szamár száját, és az így szólt Bálámhoz: Mit vétettem ellened, hogy már harmadszor versz meg engem?

Bálám így felelt a szamárnak: Mert csúfot űztél belőlem. Lenne csak kard a kezemben, meg is ölnék!

Tényleg haragos lehetett, mert visszabeszélt a számarának anélkül, hogy elcsodálkozott volna, hogy a szamár megszólalt. Hihetetlen, hogy mennyire nem vagyunk beszámíthatóak, amikor kiesünk Isten akaratának környezetéből. Egész életünk kifordulhat a normálisból.

A szamár ezt mondta Bálámnak: A te szamarad vagyok. Rajtam jársz régtől fogva mindmáig. Szoktam-e ilyet tenni veled? Bálám azt felelte: Nem.

Ekkor az ÚR megnyitotta Bálám szemét, aki meglátta az ÚR angyalát, amint ott áll az úton kivont karddal a kezében. Bálám meghajolt, és arcra borult.

Az ÚR angyala ezt mondta neki: Miért verted meg a szamaradat már háromszor? Azért jöttem, hogy feltartóztassalak, mert szerintem veszedelmes ez az út.

A szamár látott engem, azért tért ki előlem háromszor is. Ha nem tért volna ki előlem, téged meg is öltelek volna, azt pedig életben hagytam volna.

Bálám így felelt az ÚR angyalának: Vétkeztem, nem tudtam, hogy te állsz velem szemben az úton. De ha nem tetszik neked, inkább visszatérek.

De az ÚR angyala ezt felelte Bálámnak: Menj el ezekkel a férfiakkal, de csak azt mondd, amit én mondok neked. Bálám tehát elment Bálák vezető embereivel.

Amikor meghallotta Bálák, hogy jön Bálám, kiment eléje Ír-Móábig, amely az Arnón határvonalánál van, a határ legszélén.

Ezt mondta Bálák Bálámnak: Már többször is hívattalak téged, miért nem akartál jönni? Azt hitted, hogy nem tudlak megjutalmazni?

De Bálám ezt felelte Báláknak: Látod, hogy eljöttem hozzád! De nem szólhatok magamtól semmit, csak azt mondhatom, amit az Isten ad a számba.

Ezután továbbment Bálám Bálákkal, és megérkeztek Kirjat-Húcótba.

Ott marhákat és juhokat vágatott Bálák, és küldött belőle Bálámnak és a vezető embereknek is.

Reggel aztán magával vitte Bálák Bálámot, fölvezette Baal magaslatára, ahonnan láthatta Izráel népének egy részét.

Akkor ezt mondta Bálám Báláknak: Építs itt hét oltárt, és készíts ide hét bikát és hét kost.

Úgy cselekedett Bálák, ahogyan Bálám meghagyta. Azután Bálák és Bálám bikát és kost áldozott az oltárokon.

Majd ezt mondta Bálám Báláknak: Állj oda az égőáldozatod mellé, én pedig elmegyek. Talán lesz találkozásom az Úrral, és amit majd láttat velem, azt elmondom neked. És fölment a hegytetőre. Isten találkozott Bálámmal, aki ezt mondta neki: Hét oltárt állítottam fel, és bikát meg kost áldoztam mindegyik oltáron.

Az ÚR pedig Bálám szájába adta igéjét, és azt mondta: Térj vissza Bálákhöz, és eszerint beszélj.

Amikor visszatért hozzá, ő még ott állt az égőáldozat mellett, Móáb valamennyi vezető emberével együtt.

Bálám példabeszédbe kezdett és ezt mondta: Arámból hozatott ide Bálák, Kelet hegyeiről Móáb királya:

Jöjj, átkozd meg Jákóbot, jöjj, kárhoztasd Izráelt!

Hogy ronthatnám meg, kit Isten nem ront meg? Hogy kárhoztatnám, kit az ÚR nem kárhoztat?

Jól látom őt a sziklacsúcsról, szemlélem a halmokról. E nép egyedül fog lakni, nem számítja magát a nemzetek közé.

Ki számolhatja meg Jákóbot - száma mint a por - és Izráelnek csak a negyedét is? Bár úgy halnék meg, mint ez igazak, s lenne végem olyan, mint az övék!

Akkor ezt mondta Bálák Bálámnak: Mit tettél velem?! Elhoztalak ellenségeim megrontására, te pedig megáldottad őket!

De ő ezt felelte: Nekem vigyáznom kell, hogy csak azt mondjam, amit az ÚR ad a számba.

Nagyon érdekes a próféciának ez a része: *Bár úgy halnék meg, mint ez igazak, s lenne végem olyan, mint az övék!*

Érdekes, hogy hányan szeretnének úgy meghalni, mint az igazak, de nem akarnak úgy élni, mint ők. Azt gondolják a kereszténységről, hogy jó meghalni keresztényként, de arra nem gondolnak, hogy keresztényként élni is nagyszerű. De ha igazként akarsz meghalni, akkor igazként is kell élni!

Akkor ezt mondta neki Bálák: Jöjj velem egy másik helyre, ahonnan láthatod azt a népet. De csak a szélét láthatod, az egészet nem látod. Onnan rontsd meg őket!

Magával vitte a Cófim mezejére, a Pizsga csúcsára. Épített ott hét oltárt, és mindegyik oltáron bikát és kost áldozott.

Majd ezt mondta Báláknak: Állj ide égőáldozatod mellé, én pedig amott szeretnék találkozni Istennel.

Az ÚR találkozott Bálámmal, igéjét adta a szájába, és ezt mondta: Térj vissza Bálákhöz, és eszerint beszélj.

Amikor visszament hozzá, még ott állt égőáldozata mellett Móáb vezető embereivel együtt. Bálák ezt kérdezte tőle: Mit mondott az ÚR?

Ő pedig példabeszédbe kezdett, és ezt mondta: Hallgass csak rám, Bálák, figyelj ide, Cippór fia!

Nem ember az Isten, hogy hazudnék, nem embernek fia, hogy bármit megbánna. Mond-e olyat, amit meg ne tenne, ígér-e olyat, amit nem teljesít?

Ez egy nagyon érdekes vers, főleg úgy, hogyha a szöveggörnyezetét is figyelembe vesszük. Mi a szöveggörnyezet? Hogy Isten áldást mondott Izrael népére. De Bálák pedig azt akarja, hogy megátkozza azokat, akiket Isten megáldott. De *nem ember az Isten, hogy hazudnék, nem embernek fia, hogy bármit megbánna. Mond-e olyat, amit meg ne tenne, ígér-e olyat, amit nem teljesít?*

Isten nem változik! Ha megígérte, hogy meg fog áldani, akkor biztos, hogy áldásban lesz részed – ez a szöveggörnyezet. Ez egy nagyon fontos ígérés, amely Isten természetéről, jelleméről szól. Az Ószövetségben van néhány ige, amelyek alapján azt a következtetést vonhatnánk le, hogy Isten megváltoztatta a véleményét egy bizonyos helyzetben. De *nem ember az Isten, hogy hazudnék, nem embernek fia, hogy bármit megbánna.*

Isten célja nem változik, hanem biztosan mindig ugyanaz marad. De vannak olyan helyzetek, amikor úgy tűnik, hogy megváltozik. Isten azt mondta Jónásnak, hogy menjen Ninivébe és figyelmeztesse őket, hogy

negyven napon belül elpusztítja őket. Jónás elment, prédikált nekik, ők megtértek porban és hamuban, és Isten elhalasztotta az ítéletet. Ha nem tértek volna meg a bűneikből, akkor Ő elpusztította volna őket negyven nap alatt, de a megtérés miatt meghosszabbította az idejüket. Ő már előre tudta, hogy ezt fogja tenni.

Számunkra nagyon nehéz Istenhez hasonlóan gondolkodni. Ma megnéztem egy focimeccset felvételről, és már előre tudtam, hogy mi lesz az eredmény, de nem tudtam végignézni, mert unalmas volt, hisz tudtam a végeredményt. A tegnapi előben ez nagyon izgalmas volt, de ma már nem, mert ez ismétlés volt, és tudtam, hogy mi fog történni. Az ellenfél csapata büntetőt kapott, de nem jöttem izgalomba, mert úgyis tudtam, hogy nem fogják berúgni. Nem jöttem izgalomba, nem rágtam le a körmömet.

Isten is így nézi a mi életünket. A zoltárok szerint az életünk egy olyan mese, amelyet már előre elmondtak. Isten már az elejétől fogva tudja a végét, ezért ő úgy néz ránk, hogy előre tudja minden lépésem eredményét. Sokszor az én nézőpontomból úgy tűnik, hogy Ő megváltoztatta a véleményét, de ez nem így van: már az elejétől fogva tudta, hogy így lesz. Csak az én hozzáállásom változott a dologgal kapcsolatban.

Amikor azt olvassuk, hogy „Isten megbánta, hogy teremtette az embert”, csak azt jelenti, hogy emberi nyelven nehéz kifejezni az Isten cselekedeteit és gondolatait, mert Isten egy olyan dimenzióban lakozik, amely teljesen független a mi idő- és térzónánktól. Ezért még szavakat sem tudunk találni az Ő cselekedeteinek és gondolatainak leírására. Ha Ő Isten, akkor Ő nem változhat.

*Áldásra kaptam parancsot, s ha ő áld, meg nem másíthatom.
Nem lát bajt Jákóbban, nem lát nyomorúságot Izráelben.*

Miről van itt szó? Hisz csak két hónappal ezelőtt kellett rájuk küldje a mérgekígyókat, mert annyira panaszkodtak ellene! Hát nem nagyszerű ez Istentől, hogy „nem lát bajt Jákóbban”? Nem azért, mert nem volt semmi hiba Jákóbban, hanem azért, mert Isten úgy döntött, hogy nem a hibát nézi. Erről szólt Dávid is, amikor ezt mondta: „Boldog az az ember, akinek az Isten nem tulajdonít bünt!”

Sok ember Istenről úgy gondolkodik, mintha Téalapó volna, aki listát készít a rosszaságainkról, majd akinek nincs semmi a rovásán, azt megáldja. De Istennek semmiféle gonoszsági listája sincs velem kapcsolatban, mert ezt a listát elpusztították. Ezért mondta Ő, hogy nem lát semmi bajt Jákóbban. Ez Isten dicsőséges kegyelme, mert a bűn ott volt, de Isten úgy döntött, hogy nem azt nézi, ugyanúgy, ahogy azok bűnét sem nézi, akik hisznek és bíznak Jézus Krisztusban, az Ő fiában.

*Vele van Istene, az ÚR, királynak szóló ujjongás hangzik benne.
Isten hozta ki őket Egyiptomból, olyan az ereje, mint a bölény szarva.
Nem fog a varázslás Jákóbon, sem az igézet Izráelen. Idejében megmondják Jákóbnak, Izráelnek, hogy mit tesz az Isten.*

Nagyon szeretem, amikor az emberek azt mondják, hogy: lám, mit tett az Isten! Ez a nagyszerű a Calvary-val kapcsolatban is: az emberek nem tudják megmondani, hogy mitől ilyen sikeres ez a hely. Isten úgy döntött, hogy egy senkit fog használni, és egy csapat senkit használt arra, hogy egy nagyszerű munkát végezzen. A zsenik és a tudósok jönnek és megpróbálják elemezni, hogy hogyan és miért történnek ezek a csodák, de aztán fejcsóválva kell elmenjenek, mert nem tudnak rájönni, hogy mi okozza a sikert.

A prédikátorok jönnek és azzal távoznak, hogy „én sokkal jobban tudok prédikálni, sokkal jobban nézek ki, mint ez az ember, vajon én miért nem vagyok ilyen sikeres”. Nem tudnak rájönni, mert itt csak arról szólhatunk, hogy mit tett az Isten, és ismét a világ ostobáit használta arra, hogy a bölceket

megszégyenítsé. Olyan munkát végez, amelyért csak egyedül Ő kaphatja a hálaadást és a dicsőséget, senki más. Mit tett az Isten...!

Érdekes vers ez is, hogy *nem fog a varázslás Jákóbon, sem az igézet Izráelen*. Szeretném, ha tudnátok, hogy Isten gyermekeként semmiféle igézetnek, varázslásnak, vagy bármi hasonlónak nem lehet hatása rajtatok. Gyakran az emberek aggódnak, mert vannak olyanak, akiknek hatalmas pszichés erejük van, amely segítségével meg tudják hajlítani még a szöveget is, és megátkozzák az embereket.

Tudnunk kell, hogy az Irások szerint Ézsaiás az 54.-ik fejezetben ezt mondja:

Célt téveszt minden fegyver, amit ellened kovácsoltak, meghazudtolsz minden nyelvet, mely törvénykeznit mer veled. Ez az öröksége az ÚR szolgálóinak...

Mi az örökségünk? Hogy semmiféle fegyver nem talál el, semmiféle varázslás nem fog rajtatok, mert Isten gyermekei vagytok, és Ő úgy döntött, hogy meg fog áldani. Ezt nem lehet megmásítani, megváltoztatni semmiféle átokkal. Bálám is felismerte ezt.

Nem fog a varázslás Jákóbon, sem az igézet Izráelen. Idejében megmondják Jákóbnak, Izráelnek, hogy mit tesz az Isten.

Ez a nép mint nőstényoroszlán kel föl s mint hímoroszlán emelkedik föl, nem fekszik le, míg prédát nem eszik, és elejtettek vérének nem issza.

Akkor Bálák ezt mondta Bálámnak: Ha már nem tudod megrontani, legalább ne áldd meg!

De Bálám ezt felelte Báláknak: Megmondtam már neked, hogy csak azt fogom tenni, amit az ÚR meghagy!

Akkor Bálák ezt mondta Bálámnak: Jöjj, elviszlek egy másik helyre! Talán jónak látja Isten, hogy onnan rontsd meg Izráelt.

Bálák tehát magával vitte Bálámot a Peór csúcsára, amely a síkságra néz.

Ott ezt mondta Bálám Báláknak: Építs itt hét oltárt, és készíts ide hét bikát meg hét kost.

Bálák megtette, amit Bálám mondott, és mindegyik oltáron bikát és kost áldozott.

Amikor Bálám látta, hogy az tetszik az ÚRnak, ha megáldja Izráelt, nem folyamodott többé varázsláshoz, mint azelőtt. A pusztára fordította arcát,

és fölemelte Bálám a tekintetét. Amint meglátta Izráelt törzsenként sátorozni, rászállt az Isten Lelke,

példabeszédbe kezdett, és ezt mondta: Így szól Bálám, Beór fia, így szól az a férfi, kinek megnyílt a szeme, így szól, aki hallja Isten mondásait, aki látja a Mindenhatótól kapott látomást leborulva, de nyitott szemekkel:

Mily szépek a te sátraid, Jákób, hajlékaid, ó Izráel!

Mint hosszan húzódnó völgyek, mint folyó mentén a kertek, mint az ÚR ültette aloék, mint víz mentén a cédrusok.

Kicsordul a víz vedreiből, vetése bő vizeknél van. Királya hatalmasabb Agágnál, és fölemelkedik királysága.

Isten hozta ki Egyiptomból, olyan az ereje mint a bivaly szarva. Nemzeteket emészt, akik szorongatják, szétmorzsolja csontjaikat, összetöri nyilaikat.

Hever, fekszik, mint a hímoroszlán, és mint nőstényoroszlán, ki meri fölkelteni? Áldott, aki téged áld, átkozott, aki téged átkoz!

Ekkor haragra gerjedt Bálák Bálám ellen, összecsapta a kezét, és ezt mondta Bálák Bálámnak: Idehívattalak ellenségeim megrontására, te pedig megáldottad már háromszor is!

Most azért takarodj a hazádba! Azt ígértem, hogy gazdagon megjutalmazlak, de most az ÚR megfosztott téged a jutalomtól.

Tudjátok, hogy van olyan tisztesség, amelytől legjobb, ha távol tart titeket az Úr. Az igazságtalanság jutalmai ezek.

Bálám ezt felelte Báláknak: Megmondtam már követeidnek is, akiket hozzám küldtél, hogy ha nekem adja Bálák a házát tele ezüsttel és arannyal, akkor sem szeghetem meg az ÚR parancsát, és nem teszek magamtól sem jót, sem rosszat. Csak azt mondom, amit az ÚR meghagy. De most, amikor elmegyek népemhez, jöjj, föltárom még előtted, hogy mit fog tenni ez a nép a te népeddel a messze jövőben.

Itt egy nagyszerű prófécia következik Jézus Krisztussal kapcsolatban:

Így szól, aki hallja Isten mondásait, aki ismeri a Felségestől jövő ismeretet, aki látja a Mindenhatótól kapott látomást leborulva, de nyitott szemekkel:

Látom őt, de nem most, szemlélem, de nem közel. Csillag jön fel Jákóbból, királyi pálca támad Izráelből. Bezúzza Móáb halántékát és Sét összes fiainak a koponyáját.

Birtokába kerül Edóm, birtokába kerül ellensége, Széír, mert hatalmasan cselekszik Izráel.

Eltapossa Jákób, még a városból menekülőket is elpusztítja.

Amikor meglátta Amálékot, példabeszédbe kezdett, és ezt mondta: Népek eleje Amálék, mégis pusztulás a vége.

Amálék mindig a testet jelképezi a Bibliában. És Isten szava a testi élethez: el fog pusztulni mindörökké. Isten arra utasította Sault, hogy pusztítsa el az utolsó szálíg az amálékiakat. Ez Isten folyamatos üzenete a ti testi vágyaitokkal kapcsolatban is: pusztítsátok el az utolsó cseppig, mert ha ti nem pusztítjátok el, akkor az fog elpusztítani titeket.

Pál azt mondta, hogy *ha a Lélek által megöliték a test cselekedeteit, élni fogtok.*

Amikor meglátta a kénieket, példabeszédbe kezdett, és ezt mondta: Szilárd a te lakóhelyed, sziklára van rakva fészked.

Mégis megsemmisül Kain, amikor fogságba viszi Assúr.

Megint példabeszédbe kezdett, és ezt mondta: Ó jaj, ki élhet tovább, mint ahogy Isten megszabta?!

Hajók jönnek Kittim partjairól, megalázzák Assúrt, megalázzák Ébert, míg el nem pusztul az is.

Azután felkelt Bálám, elment és visszatért hazájába. Bálák is elment útjára.

Most azt gondolhatjuk, hogy milyen jó ember volt Bálám, pedig sajnos ez nem így van. Bálám azt mondta, hogy *Látom őt, de nem most, szemlélem, de nem közel.* Szerintem mégsem fog részese lenni Isten országának, annak ellenére, hogy valóban Isten prófétája volt, mert megengedte, hogy a kapzsiság urrá legyen a szívéen.

A király felajánlotta a jutalmakat, Bálám pedig gonosz tanácsokat adott a királynak. A 4Mózes 31-ben azt olvashatjuk a 16.-ik versben, hogy

Hiszen ők csábították hitszegésre az ÚR ellen Izráel fiait Bálám tanácsa szerint Peór kedvéért!

És mindjárt meg is láthatjuk a következő fejezetben, hogy mi történt Peórban Bálám tanácsa következtében, azért, hogy megkaphassa a király által ígért jutalmakat.

Júdás könyvének fő üzenete, hogy tartsuk meg magunkat Isten szeretetében, és három példát olvashatunk azokra, akik nem tartották meg magukat az Ő szeretetében: Korah, Kain és Bálám. Bálámról ezt olvashatjuk: *pénzért Bálám tévelygésére adták a fejüket, másszóval megvesztegették Bálámot.*

A Jelenések könyvének második fejezetében az Úr a pergamoszi gyülekezethez szól:

De egy kevés panaszom van ellened; mert vannak nálad olyanok, akik Bálám tanítását tartják, aki arra tanította Bálákot, hogy törbe csalja Izráel fiait, hogy bálványáldozati húst egyenek és paráználkodjanak.

Bálám tanítása bálványimádás és lelki paráznaság volt, amire Bálám Bálákot ösztönözte. A szövegből azonnal nem olvashatjuk ezt ki, de a többi Bálámra vonatkozó ígét tanulmányozva megértjük a következő fejezetet.

Péter második levelében, a 2:15-ben említi Bálámot. A hamis prófétákról beszél:

Ezek gyönyörűségnek tartják a naponkénti dőzsölést: szennyfoltok és szégyenfoltok ők, akik álnokságaikban tobzódnak, amikor együtt lakmároznak veletek.

Szemük parázna vágygal van tele, és telhetetlenek a bűnben, elcsábítják az állhatatlan lelkeket, szívük gyakorlott a kapzsiságban, átok gyermekei.

Ezek elhagyták az egyenes utat, eltévelyedtek, és követték Bálámnak, Beór fiának útját, aki a gonoszság bérét szerette.

Minden vallásos rendszer, vagy minden olyan „próféta”, aki pénzt akar tőletek kicsikarni, mindig hamis. Könnyen fel lehet ismerni, mert hamis szavakat használnak fel arra, hogy ti őket támogassátok. A Biblia ezeket hamis prófétáknak hívja, mert ezek hamis szavakat használnak, de közben nem is gondolnak a szavak értelmére, csak a pénzünkre.

Péter figyelmeztet, hogy ezek a hamis próféták a gonoszság bérét szeretik, hogy saját gazdagságukat növeljék. Bálám a következő tanácsot adta Báláknak: „Látod, hogy Isten nem engedi, hogy megátkozzam Izraelt, de tudd meg, hogy az ő erejük abban áll, hogy egy Istent imádnak, és ezért Isten megáldja őket, mert az Ő népe. De ez az Isten nagyon féltékeny, és ha ezek el kezdenek más isteneket imádni, akkor Ő haragra fog gerjedni ellenük, és Ő maga fogja elpusztítani a népet.

Ezért vegyél néhány gyönyörű lányt a néped közül, küldd le őket a fiatal izraeli fiúkhoz, és ezek majd elcsábítják őket paráznaságra. Amikor jól elcsábulnak, akkor a lányok hozzák a kis istenkéiket és mutassák meg nekik, hogy miként szokták őket imádni.”

Ezek szexuális aktus során imádták ezeket. Sok ókori nép szexuális aktus alatt imádtá isteneit: Vénuszt, Aphroditét, és a többieket. A király a próféta tanácsa szerint cselekedett, és így jutunk a 25.-ik fejezethez.

Amikor Izráel Sittimben tartózkodott, elkezdett a nép paráználkodni Móáb leányaival, mert ezek meghívták a népet isteneik áldozatára. A nép ott evett, leborult azoknak az istenei előtt, és odaszegődött Izráel Baal-Peórhoz. De haragra gerjedt az ÚR Izráel ellen, és ezt mondta az ÚR Mózesnek: Fogasd el a nép minden főemberét, és akasztasd fel őket fényes nappal az ÚR előtt, hogy elforduljon az ÚR fölgerjedt haragja Izráeltől.

Mózes tehát ezt mondta Izráel bíráinak: Gyilkolja le mindenki a maga emberei közül azokat, akik Baal-Peórhoz szegődtek!

Éppen akkor jött egy izraeli ember, aki egy midjáni nőt hozott testvéreihez Mózes szeme láttára, meg Izráel egész közösségének a szeme láttára. Azok pedig sírtak a kijelentés sátrának a bejárata előtt.

Az emberek sírtak és bűnvallást tettek, miközben ez a fickó megérkezett egy prostituálttal, és mindenki szeme láttára vitte be a sátrába.

Amikor meglátta ezt Fineás, Áron főpap fiának, Eleázárnak a fia, kilépett a közösség közül, dárdát fogott a kezébe,

bement az izraeli ember után a sátor belsejébe, és háson szúrta mindkettőjüket, az izraeli embert és azt a nőt is. Ezzel elhárult a csapás Izráel fiairól.

Huszonnégyezer halottja lett a csapásnak.

Bálám tehát sikeresen átkozta meg Izraelt másodlagos formában, hisz olyan tanácsot adott a királynak, amely botránykozást okozott Isten népével kapcsolatban. Amikor Moábot és a midjániakat legyőzték, akkor Bálámot is megölték velük együtt.

Azután így beszélt az ÚR Mózeshez:

*Fineás, Áron főpap fiának, Eleázárnak a fia elfordította haragomat Izráel fiairól, amikor felindulásomnak megfelelően bánt velük. Ezért nem semmisítem meg Izráel fiait felindulásomban.
Mondd meg tehát: Íme, én békességem szövetségével ajándékozom meg.
Övé és utódaié lesz a papság szövetsége örökre, mivel haragra indult Istenéért, és engesztelést végzett Izráel fiaiórt.*

A 26.-ik fejezetben ismét megszámlálják a népet, és emlékezzetek, hogy most már a negyven éves vándorlás végére értünk. A negyven év kezdetén is megszámlálták őket, és érdekes összevetni a két népszámlálás eredményét, amelyből kiderül, hogy összesen kb. 2000-el kevesebben voltak a vándorlás végén, mint a kezdetén. Egyes törzsek embereinek száma nagyon megcsappant, míg mások növekedtek.

A fejezet vége felé, a 59.-ik verstől olvashatunk Mózes és Áron családjáról:

*Amrám feleségének a neve Jókebed volt, Lévi leánya, akit Egyiptomban szült az anyja Lévinek. Ő szülte Amrámnak Áront, Mózes és nénjüket, Mirjámot.
Áronnak született Nádáb, Abihú, Eleázár és Ítámár.
De Nádáb és Abihú meghaltak, mert idegen tüzet vittek az ÚR elé.*

A régi generáció teljesen kihalt, csak Mózes, Józsué és Káleb van életben.

A 27.-ik fejezetben az asszonyok szabadulási szövetségének megalapításáról olvashatunk.

Ekkor előálltak Celofhád leányai.

Ezek heten voltak testvérek, de nem volt egyetlen fiútestvérük sem. Közben az izraeliek kezdték felosztani a földeket, és csak a fiúgyermekek kaptak. A lányok pedig azt mondták, hogy ez nem igazságos, egyenlő jogokat követelünk, mert apánknak nem volt fia, és ha nem adtok földet nekünk, akkor apánk neve ki fog halni Izraelből.

*Mózes az ÚR elé vitte ügyüket,
és az ÚR ezt mondta Mózesnek:
Igazat mondanak Celofhád leányai. Adjál csak nekik birtokot apjuk testvérei között, és juttasd nekik apjuk örökségét.
Izráel fiához pedig így beszélj: Ha valaki úgy hal meg, hogy nincs fia, juttassák az örökséget a leányának.*

Az Úr a lányokkal van, nincs szükség arra, hogy nők emancipációs kísérletei az Isten szándékait jóval meghaladják. Fontos az egyensúly megtartása.

*Ha valaki úgy hal meg, hogy nincs fia, juttassák az örökséget a leányának.
Ha leánya sincs, akkor adjátok az örökséget a testvéreinek.
Ha pedig testvérei sincsenek, akkor adjátok az örökséget az apja testvéreinek.
Ha apjának sincsenek testvérei, adjátok az örökséget annak, aki a nemzetségében a legközelebbi rokon, az örökölje. Legyen ez Izráel fiai között törvényes rendelkezés, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózesnek.
Az ÚR ezt mondta Mózesnek: Menj föl ide az Abárim-hegyre, és tekintsd meg azt a földet, amelyet Izráel fiainak adtam.
Ha megtekintetted, te is odakerülsz elődeidhez, ahogyan odakerült testvéred, Áron.
Hiszen föllázadtatok parancsom ellen a Cin-pusztában, amikor perlekedett a közösség, és nem tartottatok engem szentnek előtűük azoknál a vizeknél, Meribá vizeinél, Kádésban, a Cin-pusztában!
Mózes így felelt az ÚRnak:*

Az ÚR, a minden embernek lelket adó Isten rendeljen egy férfit a közösség élére.

Ez egy nagyon érdekes vers:

Az ÚR, a minden embernek lelket adó Isten rendeljen egy férfit a közösség élére.

Erre a versre alapozva a mormonok egy teljes tanítási rendszert fejlesztettek ki az ember örökkévaló lelkéről. Eszerint már ezelőtt létezett a lelkünk a mennyben, és Isten elkészített egy testet számodra, belehelyezte a lelkedet, hogy meglássa, hogy lehet-e belőled isten, úgy, hogy előbb mormonná válsz. Nem emlékszel a mennyei létedre, de mindenki élt ott lélekben. Ha jó mormonként viselkedsz itt a földön, akkor isten lehetsz, és a feleségeddel együtt elmehettek majd a saját kis bolygókra, s istenek lehettek a ti kis királyságotok felett. Ezt az egészet ebből a versből következtetik, de én nem látok ebből semmit ide leírva.

Az ÚR, a minden embernek lelket adó Isten rendeljen egy férfit a közösség élére.

Az legyen előttük jártukban-keltükben, vezesse harcba, és vezesse haza őket, hogy ne legyen olyan az ÚR közössége, mint a pásztor nélkül való nyáj.

Az ÚR ezt mondta Mózesnek: Vedd magad mellé Józsuét, Nún fiát, akiben van lélek. Tedd rá kezedet, állítsd Eleázár pap és az egész közösség elé, és előttük iktasd be tisztébe.

Adj neki olyan méltóságot, mint a tied, hogy hallgasson rá Izráel fiainak egész közössége.

Józsué álljon Eleázár pap elé, és kérjen döntést az ÚRtól sorsvetés útján.

A sorsvetés az úrim és a túmmim segítségével történt, amely egy fehér és egy fekete kis kövecske volt. Mózes közvetlenül beszélt Istennel, de Józsué, és később Dávid is a papon keresztül tudta meg Isten szándékát, és legtöbbször a pap az úrimot és a túmmimot használta: ha a fehér követ húzta ki a zacskóból, akkor a válasz igen volt, ha a feketét, akkor a válasz nem volt a kérdésre.

A Biblia nem mondja el, hogy mi volt az úrim és a túmmim, mindez, csak emberek következtetése, ezért nem tudhatjuk pontosan, hogy mindez igaz volt-e.

Józsué álljon Eleázár pap elé, és kérjen döntést az ÚRtól sorsvetés útján. A kapott parancs szerint induljon harcba, és a kapott parancs szerint térjen haza Izráel fiaival, az egész közösséggel együtt.

Mózes úgy cselekedett, ahogyan az ÚR parancsolta neki. Maga mellé vette Józsuét, odaállította Eleázár pap és az egész közösség elé,

rátette a kezét, és beiktatta tisztébe, ahogyan az ÚR meghagyta Mózes által.

A 28.-ik fejezetben Isten megismétel néhány áldozattal kapcsolatos parancsot.

Azután így beszélt az ÚR Mózeshez:

Parancsold meg Izráel fiainak, és mondd meg nekik: Vigyázzatok arra, hogy a megszabott időben mutassátok be a nekem szóló áldozatot, az én kenyeremet, kedves illatú tűzáldozatul.

Mondd meg nekik: Ezt a tűzáldozatot mutassátok be az ÚRnak: naponta két hibátlan egyéves bárányt állandó égőáldozatul.

Az egyik bárányt reggel készítsd el, a másik bárányt pedig estefelé készítsd el.

Ételáldozatul egytized véka finomlisztet mutass be egynegyed hín préselt olajjal gyúrva.

Állandó égőáldozat ez, amelyet a Sínai-hegyen rendeltem el az ÚRnak szóló kedves illatú tűzáldozatul.

A hozzátartozó italáldozat egynegyed hín legyen bárányonként. A szentélyben öntsd ki a jó borból készült áldozatot az ÚR elé.

A második bárányt estefelé készítsd el. Ugyanolyan ételáldozatot és italáldozatot készíts hozzá, mint reggel. Az ÚRnak szóló kedves illatú tűzáldozat ez.

Ezeket az áldozatokat naponta mutatták be.

Minden hónap első napján mutassatok be égőáldozatul az Úrnak két bikaborjút, egy kost és hét egyesztendő hibátlan bányt.

További áldozatok voltak a páska napján, az első gyümölcsök, azaz pünkösöd napján is. Ezeket sorolja fel a fejezet további részében.

88 perc